

Csináld meg a fesztivált! II.

Írta: hvg

2005. július 29. péntek - Módosítás: 2005. július 29. péntek

A WAN2 magazin a közelgő Sziget fesztivál idei nagyszínpados külföldi neveit veszi sorra; minden napra ajánl nézni és hallgatnivalót.

A WAN2 magazin a közelgő Sziget fesztivál idei nagyszínpados külföldi neveit veszi sorra; minden napra ajánl nézni és hallgatnivalót. A hvg.hu most ezt a menüt közli folytatásokban: naponta új és új ajánlatok! Második nap: augusztus 11. Nagy szem, nagy élvezet Natalie Imbruglia, 11. csütörtök, 18.00, Nagyszínpad A Sydneyben született Natalie Imbruglia tinédzserként szerepet kapott a Neighbours című szappanoperában, majd elődjéhez, Kylie Minogue-hoz hasonlóan ő is úgy döntött, hogy inkább énekesnőként csinál karriert. 1996-ban Londonba utazott, ahol az RCA szerződés ajánlott neki, és a The Cure-os Phil Thornalley segítségével próbálta meghatározni saját hangzásvilágát. Egy évvel később megjelent első kislemeze Torn címmel: a szám 14 hétig szerepelt a slágerlisták első helyén. Az énekesnő

Csináld meg a fesztivált! II.

Írta: hvg

2005. július 29. péntek - Módosítás: 2005. július 29. péntek

debütáló nagylemeze, a *Left Of The Middle* 1997-ben jött ki, és jó fogadtatásban részesült – közel 7 millió példány fogyott belőle világszerte. Imbruglia 2001-ben tért vissza *White Lilies Island* című lemezével, amelynek legemlékezetesebb dala a *That Day* volt. 2002-ben egy száma hallható volt a *Stigmata* című filmben, majd ő maga is feltűnt a filmvászonon Rowan Atkinson és John Malkovich mellett a *Johnny English*-ben. Ezután újra csak eltűnt, majd a közel négy év kihagyás után idén tért vissza *Counting Down The Days* című albumával, melyről *Shiver* című száma szintén slágerlista vezető szerzeménynek bizonyult, de ugyanilyen kellemes nóta a *Satisfied*, a *Slow Down*, vagy a *Come On Home*. Mélyen szántó gépek *Underworld*, 11., csütörtök, 21. 30 Nagyszínpad Karl Hyde és Rick Smith öreg harcosoknak számítanak az elektronikában. Akármilyen hajmeresztően is hangzik, de sok mai lemezlovas és producer még csak halovány gondolat volt szülei fejében, amikor már (1987 óta) együtt zenéltek *Underworld* név alatt. Az első felállásban még langyos gitáropopot műveltek, de ez a formáció gyorsan bomlásnak indult, és csak Hyde és Smith maradt meg az eredeti alakulatból. Aztán jött a kilencvenes évek, és az elektronika, ők pedig nem csak, hogy rátapadtak erre az új valamire, de össze is hozta őket a sors az akkor még csak 17 éves Darren Emersonnal, aki nagyon vágta, hogy mit kell kezdeni egy olyan stúdióban, amely fura gépekkel van tele. Bevették maguk közé harmadiknak, és megszületett az „igazi” *Underworld*. Technóból, house-ból és ambientből szőtt sötét tónusú zenéjükben már akkor is felfedezhettük a gitársoundot. Az elkövetkező 10 év két zseniális (1994-ben a *Dubnobasswithmyheadman*, 1996-ban a *Second Toughest In The Infants*) és egy, az átlagosnál egy fokkal jobb lemezt, (1999-ben a *Beaucoup Fish*) hozott, majd zárásként egy koncertalbum és -DVD (*Everything Is Everything*) került ki a műhelyükből. 2000-re Darren Emerson felnőtt, kiadót alapított (*Underwater*) és lekoccolt. Smith és Hyde azonban folytatta, és 2002-ben az *A Hundred Days Off* című albumukkal nyugtatták meg az aggodalmaskodó rajongókat. Azóta viszont csönd és nyugalom van körülöttük. A magyar közönség már úgy tíz éve várja, hogy egyszer megkönyörül rajtuk az elektronika istene, s felénk küldi a zenekart; nem sokkal az újvidéki Exit fesztivál után. A lakosság túlnyomó többsége csak az 1996-os keltezésű *Trainspotting* óta van bizalommal az UW iránt. Bár az angol drogfilm húzóslágerén, a *Born Slippy*-n kívül valószínűleg nem tudnak több számot felsorolni tőlük, de ez legyen a legkisebb baj. Mivel ősszel új UW-album várható, s a zenekar újra aktív. A régi slágerek mellett minden bizonnyal elhangzik majd a Szigeten egy-két új szerzemény is.